

ADVIES

**De openbaarmaking van informatie over de
inkomstenbelasting door bepaalde vennootschappen en
bijkantoren**

Inbehandelingneming

Bij brief van 28 juni 2023 heeft de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven een adviesvraag ontvangen van de heer Pierre-Yves Dermagne, vice-eersteminister en minister van Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, betreffende een voorontwerp van wet tot wijziging van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen wat de openbaarmaking van informatie over de inkomstenbelasting door bepaalde vennootschappen en bijkantoren betreft. De uiterste indieningsdatum van het advies was 10 juli 2023.

De subcommissie Vennootschapsrecht werd belast met het opstellen van een ontwerpadvies. Het bleek echter onmogelijk om een advies uit te brengen tegen 10 juli 2023. Een vergadering vond niettemin plaats op 6 september 2023, tijdens dewelke werd besloten toch een advies uit te brengen, met het oog op de tweede lezing van het voorontwerp van wet op de Ministerraad, of op de verdere parlementaire behandeling van het wetsontwerp. Namen deel aan de werkzaamheden van de subcommissie: de dames Desimone (ABVV), Leroy (Unizo), Vandormael (ACV) en Van Thorre (ACV) en de heren Cosaert (ACV), de Pierpont (VBO), Delmotte (KBC, via VBO), Van Hoe (VBO), Leurquin (Unisoc) en Rosseel (ACLVB). De subcommissie kon eveneens een beroep doen op de deskundige medewerking van de dames Hofmans (FOD Economie) en Van Cantfort (FOD Economie) en van de heren Franck (FOD Economie) en Abdelmoumen (beleidscel-Dermagne).

Het ontwerpadvies werd op 4 oktober 2023 na een stemming op afstand unaniem goedgekeurd door de plenaire vergadering.

Inleiding

Het voorliggende voorontwerp van wet beoogt de omzetting van richtlijn (EU) 2021/2101 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2013/34/EU wat betreft de openbaarmaking van informatie over de winstbelasting door bepaalde ondernemingen en bijkantoren (Country-by-country reporting Directive, “CBCR”)¹.

De CBCR-richtlijn omvat transparantiemaatregelen voor multinationale ondernemingen en groepen met betrekking tot de vennootschapsbelasting die zij betalen in lidstaten en jurisdicties buiten de Europese Unie, met name het opstellen, neerleggen en openbaar maken van een verslag inzake informatie over de inkomstenbelasting.

Het voorliggende voorontwerp van wet heeft tot doel deze regelgeving om te zetten in Belgisch recht, door wijzigingen voor te stellen aan het Wetboek van vennootschappen en verenigingen. Onder het toepassingsgebied van het voorontwerp van wet vallen Belgische vennootschappen die onderworpen zijn aan meerdere fiscale jurisdicties voor de inkomstenbelasting alsook de niet-Europese ondernemingen die in België economisch actief zijn via een dochtervennootschap of een bijkantoor en die daardoor onder het Belgische belastingstelsel vallen.

De CBCR-richtlijn dient uiterlijk op 22 juni 2023 te worden omgezet in nationaal recht.

---

¹ [Richtlijn \(EU\) 2021/2101 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2013/34/EU wat betreft de openbaarmaking van informatie over de winstbelasting door bepaalde ondernemingen en bijkantoren.](#)

Advies

De Raad schaart zich achter de doelstelling van deze richtlijn en aldus van dit voorontwerp van wet, met name om een verhoogde transparantie te bewerkstelligen over de vennootschapsbelasting die wordt betaald door bepaalde multinationale ondernemingen, zowel met zetel in als gevestigd buiten de Europese Unie. Dit draagt immers bij tot de strijd tegen belastingontwijking en agressieve belastingplanning. Aan de hand van de openbaarmaking van de informatie over de vennootschapsbelasting zullen zowel aandeelhouders, (potentiële) beleggers als werknemers en consumenten de genomen risico's van het bestuur en het management van de onderneming beter kunnen beoordelen. Bovendien heeft België in zijn regeerakkoord van 20 september 2020 een duidelijk standpunt ingenomen over zijn voornemen om een pioniersrol te vervullen in de tenuitvoerlegging van de minimumbelasting en van de strijd tegen belastingontwijking. De Raad stelt aldus tevreden vast dat met het voorontwerp van wet de CBCR-richtlijn in de Belgische rechtsorde wordt omgezet.

Wat de vaststelling en tenuitvoerlegging van de regels betreft, merkt de Raad op dat de principes en de krijtlijnen van de nieuwe verplichtingen eerst en vooral zouden moeten worden omschreven in de wet, die wordt onderworpen aan een democratisch toezicht via de goedkeuring van het Parlement. De uitvoeringsmaatregelen moeten strikt betrekking hebben op de praktische punten van tenuitvoerlegging. Elke machtiging aan de Koning moet aldus beperkt blijven tot de toepassingsmodaliteiten. Indien toch een ruimere machtiging moet worden voorzien, dan is het hoogstens noodzakelijk in de wet te stipuleren dat het besluit enkel gevolg mag geven aan een wijziging van de Europese richtlijn en dat hierover in de Ministerraad moet worden beraadslaagd.

Voor de leden die de meest representatieve werkgeversorganisaties vertegenwoordigen, is het van essentieel belang dat de referentiedrempel voor de omzet in overeenstemming blijft met hetgeen in de richtlijn wordt voorgeschreven (nl. 750 miljoen). De ondernemingen – zowel grote als kleine – opereren binnen een interne markt. Er moet bijgevolg worden gestreefd naar een zo breed mogelijk level playing field. Dit moet ook worden gezien in relatie tot het feit dat een verwijzing naar een andere drempel dan die welke in de richtlijn is voorzien (en die met name als referentie dient voor de toepassing van de 'pijler 2'-wetgeving) substantiële specifieke ontwikkelingen zou vereisen zonder dat dit enige toegevoegde waarde zou hebben. Volgens deze leden is het ook belangrijk om te benadrukken, in overeenstemming met de aanbevelingen van de Europese Commissie, dat elke vorm van 'goldplating' moet worden vermeden. Dit geldt zowel voor de wettelijke bepalingen als voor de uitvoeringsregels, evenals voor de afgeleide administratieve richtlijnen

(omzendbrieven, FAQ).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat bijzondere aandacht moet uitgaan naar de soorten informatie die zullen worden gepubliceerd, teneinde bedrijfsgeheimen van ondernemingen niet op een schadelijke wijze openbaar te maken. De verplichting om informatie openbaar te maken zou zoveel mogelijk moeten worden omkaderd – en indien nodig zelfs beperkt – en worden gedekt door het beroepsgeheim. De verschillende betrokken partijen moeten in dit verband ook worden geresponsabiliseerd, met name de overheidsinstanties die deze informatie zullen moeten verwerken.

De naleving van de hierboven uiteengezette principes is essentieel om de ondernemingen van ons land in staat te stellen op gelijke voet te opereren met ondernemingen in andere jurisdicties. De inflatie van reguleringen, het alsmaar complexere karakter ervan en hun onderlinge interacties moeten vragen doen rijzen over hun samenhang en hun individuele en algehele efficiëntie. De last die de compliance-investeringen vandaag vertegenwoordigen, en die in sommige sectoren op 30% wordt geraamd, heeft tot gevolg dat deze bedragen niet worden ingezet voor investeringen die nochtans noodzakelijk zijn en duurzame banen opleveren, bv. in digitalisering of in de energietransitie. Het is dan ook een kwestie van evenwicht, maar ook van efficiëntie en doelmatigheid van de regels.

De leden die de meest representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen, betreuren dat de rapportering slechts betrekking heeft op de vennootschappen met een omzet van 750 miljoen euro, alsook dat het minimumbelastingtarief wordt vastgesteld op 15% en dat bepaalde sectoren (bv. de mijnbouw) en soorten inkomsten hiervan zouden worden vrijgesteld (bv. patent box). Ze steunen ook het gebruik van de Belgische lijst van niet-coöperatieve jurisdicties, die ambitieuzer en uitgebreider is dan de Europese lijst, die weinig performant is gebleken en bepaalde belastingparadijzen niet omvat. De EU-lijst van niet-coöperatieve landen en grondgebieden voor belastingdoeleinden kadert in de werkzaamheden van de EU ter bestrijding van belastingfraude en -ontwijking. Op die lijst staan landen die hun verbintenissen om de criteria van goede fiscale governance binnen een gegeven termijn na te leven, niet zijn nagekomen, en landen die hebben geweigerd dat te doen.

Bovendien bestaat dit systeem van openbare rapportering sinds vele jaren in twee sectoren (bosbouw en bankwezen) en heeft dat geen impact gehad op het concurrentievermogen van deze sectoren.

Deze leden zijn van oordeel dat meer transparantie voordelig is, zowel voor de aandeelhouders en potentiële beleggers, zoals de memorie van toelichting preciseert, als voor de werknemers en de ondernemingen zelf. Dat creëert immers een beter level playing field (gezonde concurrentie tussen de ondernemingen). De werknemers van

hun kant kunnen hierdoor een vollediger beeld krijgen van de activiteiten van de onderneming in de andere landen en van de inkomsten die aan die activiteiten verbonden zijn.

Deze leden pleiten er bovendien voor dat deze informatie wordt verstrekt aan de ondernemingsraad, zodra die wordt gepubliceerd (zonder te wachten op het verslag van de commissarissen over de geconsolideerde jaarrekeningen van het daaropvolgende jaar).

Bovendien vragen deze leden dat deze rapportering wordt geëvalueerd en opgevolgd. Met deze opdracht zouden de bedrijfsrevisoren kunnen worden belast.